

Történelmi sodrásban - A nagy bírság: színjáték Washingtonban

2013 április 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hogy van szakmai problémám az alkotmány negyedik módosításával, azt kétszer is tisztáztam e hasábokon. Hogy van problémám azzal a hiszterizáló nemzetközi színjátékkal is, amely a kormány hiper - aktivizmusára

ellenhiperaktivizmusként érzékelik, azt korábban ugyancsak megírtam. Most azonban úgy, t?nik újabb fejezethez érkezünk.

Szaniszló Ferenc elbaltázott kitüntetési históriája, és Izrael, az USA és Franciaország, valamint további öt európai állam legmagasabb szint? állami tiltakozási szándéka minden korábbinál nagyobb karanténba tette Magyarországot, a Fidesz–KDNP-kormányt és személyesen Orbán Viktort is.

Az elmúlt két és fél évben immár harmadik ciklusához érkezik az a forgatókönyv, amelynek alapmodellje a következő: a kormány magyar érdekb?l súlyos nemzetközi érdeket sért, miközben ezzel párhuzamosan politikai hatalmát idehaza közjogi változások mentén kívánja megszilárdítani. A nemzetközi t?kevilág ez utóbbi hatalomepítést kritizálva diktatúrának, autoriter rendszernek beállítva az Orbán-kétharmad által kiépített új közjogi berendezkedést, próbálja megtörni a kormányzatot. A kormány pedig semmilyen kritikát nem hajlandó elfogadni (senkit?l), merthogy az csakis a nagy t?ke álnok támadása lehet. S?t bels? pártpolitikai kommunikációjában azt er?síti, hogy: az a jó, ha támadnak, mert akkor biztosak lehetünk abban, hogy jól cselekszünk! Ez pedig további fogásokat kínál azoknak a köröknek, akik most valójában a zsebüket féltik Orbántól, s akik, ha kellett, évtizedekig vígan m?ködtek együtt valódi népirtókkal, nemzetüket kizsákmányoló diktátorokkal, ha hasznuk volt bel?le.

Nos, e forgatókönyv – látható – mindkét oldalon súlyos állogikus állításokra alapoz, s újra és újra kizárólagosan önérdék alapú vitákat szül, amelyben mindenki viszi tovább a maga állogikáját. A nemzetközi er?tér nyilván minden hibát kihasznál arra, hogy óriási színjátékok mellett, a maga érdeke szerint szorongassa az Orbán-kormányt, s lehet?leg tántorítsa el szándékaitól (vagy hibáitól), mint tette ezt a Táncsics-díj kapcsán is. Miközben még épp állt a bál a Szaniszló Ferenc kitüntetése körül, Washingtonban már készült a Helsinki Bizottság Szájer József és Gulyás Gergely meghallgatására, „A demokrácia röppályája – Miért számít Magyarország?” címmel.

A 2012-es európa parlamenti vita színvonala Fiastyúk-magasságokban volt, ahhoz képest, amit a Helsinki Bizottság meghallgatásán láthattunk. A Kim Lane Scheppele, a Princetoni Egyetem jogászprofesszora, Sylvana Habdank-Kolaczowska (Freedom House) és Paul A. Shapiro, a Holocaust Memorial Museum képvisel?je által tartott meghallgatás tartalmi szempontból mer? juharszirupos giccsparádé volt, amelyben két képvisel?nek valójában csak a nagyokosok meghallgatása, s ömleng?s, néha krokodilkönnyes szipogásának végigasszisztálása lett volna a feladata – bármit is olvasott fel Szájer József magyar álláspontként.

A meghallgatás princetoni egyetemi szárnyalása már akkor nyilvánvalóvá vált, amikor a bizottság elnöke egyszer?en összekeverte Magyarországot Ausztriával, vagy még a régi történelemkönyveket ismerve csak, azt hitte, hogy Magyarországnak még mindig Ausztria adja az államf?jét, mint az Osztrák–Magyar Monarchia, és Ferenc József idején.

Történelmi szinkronba a bizottság leghamarabb nyilván a holokauszt témában került, bár akkor sem a valósághoz került közel, csak a történelmi kronológiához. De félre a pikírtkedéssel. Csoda, hogy nem hagyta ott a bizottságot Szájer és Gulyás abban a pillanatban, amikor Ausztria államf?jének döntését taglalta a nagy becs? professzor.

Persze tudjuk, hogy az USA elnökei között is volt jó néhány, aki úgy irányította a világpolitikát, hogy a nemzetközi államközösség több mint kétszáz államából még az atlanti világ országait sem tudta megkülönböztetni egymástól, de ?ket legalább felkészítették, miel?tt esetleg közös találkozókat tartottak valamelyikkel.

Persze elhangzott néhány olyan kritika is, amihez nem kellett volna Washingtonig menni, mert idehaza is elmondtuk, leírtuk, de azért nem jutottunk el addig, mint a nagybecs? professzor és az azt követ? Freedom House-szakért?, hogy a magyar alaptörvény nem más, mint maga az alkotmányok Frankensteinje, vagyis egy egykor él?kb?l mesterségesen életre hívott szörny, amelyik csak alkotóját szereti, mindenki mással háborúban áll. A jogalkotó azon nyilván elgondolkodhatna – a már ismert állogikát végre félretéve –, hogy milyen folyamatban jutottunk idáig, s vajon miért láttathatja egyáltalán ily módon egy kvázi szövetséges a magyar alkotmányosság állapotát. De ett?l még a már elcsépelet kett?s, vagy többes mérce világos.

Vajon e bizottság meghallgatja-e Izrael képvisel?it a nyílt palesztinellenessége, embertelen bánásmód és az agresszív telepesezési politikája miatt? Nyilván nem, ahogy az sem vet?dött fel, hogy miért engedi az Egyesült Államok a horogkereszt használatát és a nyíltan fajgy?öl? szervezetek m?ködését, s ez egyben azt jelenti-e, hogy az USA a demokrácia végnapjait éli-e?

Mindaz a hozzáállás, nyelv és beszédmód, amivel a felszólalók éltek, mind azt sugallták, hogy Magyarországon minimum Pinochet unokájának a kezében van a hatalom, amit most épp nem támogat az USA – ahogy tette Kissinger beszámolója szerint a nagypapával.

A háromórásra tervezett, de korántsem ilyen hosszú és tartalmas meghallgatáson alapvet?en két nagy téma szerepelt. Az egyik az alkotmányosság kérdése volt, a másik pedig a nagy sláger, a magyarországi rasszizmus, faszizmus, széls?ség helyzete, állapota, na és ennek a nagy kicsapódása, társadalmi metelye: az antiszemitizmus. A résztvev?k is nyilván ehhez voltak igazítva, hiszen a f? megszólalók a giccsparádé kötelez? hitelességi kellékeiként még a könnyes szípiogást is bevállalták, csak azért, hogy világos legyen az esetleges néz?knek, hogy milyen nagy a baj Magyarországon.

Ez utóbbi színjátékot maga Paul A. Shapiro mutatta be óriási rutinnal, amikor elmondta, hogy ? egymaga képviseli az összes holokausztáldozatot és az összes magyar romát. De miért is? No comment.

Szájer persze az összes hazai érvelés és álérvelés elmondta az alkotmány és annak negyedik módosítása kapcsán, ami saját elismerése szerint is lehet vita tárgya, de egyet nem szabad elfogadni, a már unalomig ismételt kett?s mércét. Ezt tétélesen a rasszizmus er?södése miatt (örökkön) aggódó képvisel?nek mondta: „Szívesen fogadjuk a kritikájukat, amennyiben azokat tényekre és érvekre alapozzák. Mi betartjuk az európai intézmények szabályait, és ugyanezt várjuk el mindenki mástól is. Azonban nem lehet szó kett?s mércér?l. Mély meggy?z?désemmel, hogy egy konstruktív párbeszéd keretében gazdagíthatjuk egymás alkotmányos tapasztalatát, és így elkerülhetjük a félreértésekb?l fakadó alaptalan vádak és nézeteltéréseket”.

Szájer azt is finoman jelezte, hogy a bizottság korántsem volt ennyire érdekl?d? a magyarországi viszonyok iránt, a Gyurcsány-kormány id?szakában. Nem vizsgálta sem a médiahelyzetet, sem a gyülekezési szabadság súlyos alkotmányjogi megsértését a 2006-os ?szi események kapcsán.

A médiaviszonyok taglalását Sylva Habdank-Kolaczowska, a Freedom House szakért?je vitte a bizottság el?tt. ? leginkább a médiával és az egyházakkal kapcsolatos törvényeket bírálta, s tétélesen aggodalmát fejezte ki a Klubrádió kálváriája, valamint az MTI hírügynökségi monopolhelyzete miatt. (Az megér majd egy misét, hogy ki volt az, aki megháromszorozta a Klubrádió hallgatottságát és h?s mártírt csinált bel?le, a jogi ostobaságok és akarnok fékevesztettségek sorozatában, ahelyett, hogy hagyta volna Budapesten szólani szépen-csendben, a kutyát nem érdekl? módon a Klubrádiót. De err?l majd egy másik írásban).

Kolaczowska asszony azt is elmondta, hogy megítélése szerint a magyar kormány kezében példátlan hatalom van, és példátlan módon törekszik ennek bebetonozására, a demokrácia határait feszeget? módokon. Ez pedig ?t nagyon aggasztja, f?leg azért, mert Magyarországnak szerinte kulcsszerepe lenne a demokratikus értékek közvetítésében az EU keleti határainál. De a meghallgatás kapcsán elmondhatjuk azt is, hogy 1992 után újra magyar író-publicistától idéztek a kongresszusban. Akkor Csurka István „Néhány gondolata” adta az alapot arra, hogy Magyarországot a náci politika legújabb kori fellegvárának állítsák be, most a Helsinki Bizottság elnöke, Benjamin Cardin Bayer Zsoltot idézett a kongresszusban Szájerék meghallgatása el?tt.

1992-ben nem volt negyedik alkotmánymódosítás, s?t a ma Washington által visszasírt alkotmány alapján egyenesen jogkontinuitást mondott ki diktatúra és demokrácia kötött a Sólyom László által elnökölt Alkotmánybíróság. Ezzel nem volt baja az akkori Helsinki Bizottságnak. De azokkal már akkor is igen, akik elszámoltatni akarták a diktatúra legkegyetlenebb kiszolgálóit. És függetlenül attól, hogy ezek a kiszolgálók zsidók vagy nem zsidók voltak, az elszámoltatni akarók rögtön mind antiszemiták lettek, rögtön mind zsebnáccikká váltak, s nem a diktatúram?ködtet?k ellen, hanem a rendszerváltók ellen szólaltak fel az amerikai kongresszusban.

21 év után a lényeg változatlan. Washington szerint a rendszerváltók az igazi diktatúraépít?k, mert ?k nemzetiek, s csak a diktatúra vagy állampárttal jogutódlást vállalók lehetnek igazi demokraták.

S persze párhuzamot ne merjek vonni a kett? között, és ne lássam mögöttük az azonos forgatókönyvet minden ellen, ami keresztény és magyar, mert azzal elvágom magam örökre bármilyen állami díj odaítélését?! – nem mintha ezért dolgozna az ember.

A Helsinki Bizottságról jó ideig semmit nem szeretnék írni.

Zárug Péter Farkas
politológus

demokrata.hu

Ajánló